

[Løje.]

optræder som særlige Repræsentanter for dem, der kun skal nyde, dem, der skal have, og som maaske kunde sige: vi skal have det og det, og det maa de andre skaffe. Saadan kan det ikke være, og der er ingen Rimelighed i, at det skulde være saadan. Jeg tror derfor, det vilde have været en urimelig Bestemmelse, hvis der i Lovforslaget havde staaet, at Landbrugsministeren bemyndiges til i Tilfælde af en daarlig Høst paa et senere Tidspunkt at foretage en ekstra Udskrivning, og jeg vilde i øvrigt ogsaa tro, at det vilde blive en meget vanskeligt og ikke taknemmeligt Opgave for Ministeren.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen var inde paa de Betragtninger, som vi lige strejfede, og som jeg i øvrigt ikke skal komme langt ind paa. Jeg vil dog gerne sige, at det ærede Medlem gør sig skyldig i den samme Fejl som andre før ham, idet han søger at lægge Prisen paa Frihandelskornet til Grund for Rentabilitetsberegninger vedrørende Landbruget. Vi maa erindre, at en væsentlig Del af Kornet afleveres til Statslagte til en forud fastsat Pris, og at den øvrige Del, den allervæsentligste Del, opfodres paa Kreaturerne, og at de Produkter, der kommer ud deraf, ogsaa er Genstand for Prisregulering, hvad enten den sker ad frivillig Vej eller paa anden Vis. Prisen paa Flæsk er fastlagt, Prisen paa Smør er fastlagt, og Prisen paa Kød er i Realiteten ogsaa fastlagt. Om saa en enkelt kunde sælge lidt Frihandelskorn og faa en forholdsvis høj Pris derfor, kan det ikke danne Grundlag for Beregninger over Landbrugets Rentabilitet i det Aar, der er gaet, og i det Aar, der vil komme. Det er en almindelig bekendt Sag inden for Landbrugskredse, at det Frihandelskorn, der har været fremme, har været saa sparsomt, at man overhovedet ikke har regnet med det. De Mennesker, der har villet købe det, har haft meget vanskeligt ved at faa fat i det. Jeg har selv villet købe Frihandelskorn, men det har voldt mig stort Besvær at komme i Besiddelse af det.

Grønning: Fra mange Sider har man hele Vinteren igennem udtalt Ønske om, at Kornordningen maatte fremkomme saa betids, at der blev god Tid for Landmændene til at lægge deres Planer og disponere, og derfor overrasker det mig at høre, at det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen nu mente, at den er kommet for tidligt til Verden. Det tror jeg ikke den er. Jeg tror tværtimod, der er almindelig Tilfredshed

med, at Loven kommer paa et Tidspunkt, hvor der dog endnu er Tid til at overveje Planerne for det kommende Aar.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen maa have misforstaaet mig noget. Det, jeg udtalte om Arbejdsforhold i Forbindelse med Kornet, var dette, at hvis det bliver nødvendigt at formindske Tildelingen til Industrien, vil det medføre en betydelig Arbejdsløshed. Paa anden Maade har jeg ikke udtalt mig om Arbejdsforholdene.

Derimod har jeg udtalt — det vil jeg gerne gentage —, at naar Kornsituationen ligger, som den ligger, og Situationen i det hele taget er saa streng, som den er, fordi det kniber med at faa tilstrækkeligt produceret i Forhold til det, vi skal bruge, saa har de 8 000 store Ejendomme her i Landet, som frembringer Halvdelen af Kornet paa ca. en Fjerdedel af Grundværdien, en ganske særlig Betydning i en Tid, hvor Landet er afspærret og uden Tilførsler paa Grund af Krigen. De har en ganske særlig Betydning, og det er ikke nok, at vi understreger denne Betydning i Krigstider og Tider som de nuværende, vi maa ogsaa have det i Erindring, naar vi igen naar frem til Fredstider. For Landet kan ikke undvære denne Kornreserve; hvis den skal formindskes væsentligt, vil det komme til at gaa ud over alt for mange Virksomheder. Det var det, jeg nævnte, og som det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen misforstod.

N. P. Andreasen: Jeg har blot et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Løje og det ærede Medlem Hr. Grønning.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Løje, at naar han mener, at det ikke vilde være nogen taknemmeligt Opgave for den højtærede Landbrugsminister at faa en Bemyndigelse til en lidt større Udskrivning, hvis det bliver nødvendigt, saa forstaar jeg ikke en saadan Tankegang. Det maa nemlig være lige saa utaknemmeligt, synes jeg, for den højtærede Landbrugsminister at skulle til at skære Tildelingskornet væk fra hele det mindre Landbrug. Meningen er jo kun, at man vil sikre sig mod en daarlig Høst. Hvis man i Forvejen var sikker paa, at Høsten blev en Normalhøst eller forholdsvis bedre end den, vi har haft i Aar, saa var der overhovedet ikke noget at tale om, men det er det, man ikke ved.

Det ærede Medlem Hr. Grønning har misforstaaet mig, naar han har fundet ud af, at jeg er imod, at man drøfter Kornloven paa nuværende Tidspunkt. Jeg har altid hævdet, at det var heldigt, at Landbruget fik at vide, hvordan Kornloven blev.